

Bezimeni Brod

*David Vedriš
Angel*

D 2024

Bezimeni Brod

Knjiga je inspirirana temama kao što su priroda, ljubav, uspomene, sloboda, skromnost i jednostavnost. U tim elementima se stvarala knjiga „Bezimeni Brod.” Knjigu karakteriziraju jednostavne stvari koje nekada uzimaju ljudi zdravo za gotovo.

Namijenjena je široj publici neodređene dobne starosti. Pouka je da ljepotu tražimo u malim stvarima.

Straničnik

BEZIMENI BROD.....	18
Bilješka o piscu.....	36
BRAT.....	11
DALEKO SJEĆANJE.....	19
GORO.....	30
HRVATSKA.....	16
JA U POLJU RUŽA.....	8
KIŠA.....	1
KRAJ.....	35
LAMPA.....	10
LUTANJE.....	24
LJETNIJA NOĆ.....	28
LJUBAV.....	2
MOJA LJUBAV.....	29
MOJA RUŽA.....	14
MORE.....	25
NEBO.....	9
NOĆ PJESNIKA.....	21
OPROŠTAJ.....	7
PJESMA VJETRA.....	27
POSLJEDNJE PUTOVANJE.....	20
PROLJEĆE.....	31
SLOBODA.....	4
SNJEG.....	32
STRAST.....	23
TEŠKI BOJ.....	12
USPAVANKA ANĐELA.....	27
VEČER.....	3
VINO.....	5
VJERA.....	17
VRIJEM.....	33
ZIMA.....	22
ŠTO JE LJUBAV.....	26

KIŠA

PADAJ, PADAJ, PADAJ VODO SA NEBA.
TI ŠTO SI DAR BOŽJI ZA SVA VREMENA.
NAPOJI ŽEDNA GRILA BILJAKA I ŽIVOTINJA.

U TEBI SE SVAKA TUGA UDAVITI ZNA.
U TEBI VOJNIK NA POLJU PLAČE.
SA TOBOM IDE SVATKO TKO PLAKAT ZNA.
PO LOKVAMA TVOJIM SE SKAČE.

I DOK MNOGI MIRUJ U TVOME OGRIJU.
SA TOBOM SE SMIJU.
A ONI NAJMANJI SE OD TEBE KRIJU.

UZ TEBE DJEDOVI I PRADJEDOVI MOJI U
LOVU BILI, POLJA SADILI I KUĆE VJEŠTO GRADILI.

PADAJ, PADAJ, PADAJ ZEMLJU NATOPI
I SVE STRAHOVE SA ZEMLJE UTOPI.
PADAJ I PADAJ I PADAJ PA STANI.
NAKON STANKE PADAJ, PADAJ, PADAJ
JER SUTRA JE NOVI DAN.

LJUBAV

PRIŠLA MI JE U SNU.
LJUPKA DAMA SASVIM SAMA.
BIJAH ZBUNJEN, ZAŠTO JE TU.

NE ZNAH ŠTO REĆI ILI UPITATI.
A ONA ME UPITALA "VOLIŠ LI NEKOGA".
JA SE ZACRVENJEH I UMUKNEM
KAO UKOPAN U CRNU ZEMLJU.
POGLEDA ME I NASMIJE SE PA REČE,
VIDI SE.

A ONDA UPITAH „TKO SI TI?“
A ONA REČE. JA SAM LJUBAV.
POLJUBI ME U ČELO I NESTADE.
TAD SE PROBUDIH I SHVATIH DA SAM ZALJUBLJEN.
A TO MI JE OTKRILA DJEVA SIVE KOSE I
RUMENA OBRAZA. U LJUBIČASTOJ HALJINI SA
SRCEM U RAMENIMA.
OTKRILA MI JE LJUBAV.

VEČER

DOBRA VEČER MOJE DAME.
NADAM SE DA NISTE GORE SAME.
EVO ME NOĆAS OPET U SAM SVOM SJAJU.
KOJEG MI SAMO ZVIJEZDE DAJU.

EH. DOBRU JE PISAC PISAO RIMU.
DOK JE UŽIVAO U TOM UKUSNOME VINU.
TA JE RIMA KAO BOGOM DANA.
DOK U KASAN SAT NEMA, TEBI NAJBLIŽEGA PRIJATELJA.

TI SJEDIŠ U TAMI.
I PIŠEŠ KO KAD, PIŠEŠ SVOJOJ DAMI.

TE SE NE DAŠ TUZI.
DA TE SNENOG SHRVA.
I OSJEĆAŠ SE KAO DA JE OPET PRVA.
KOJU JE TOG DANA VLAK ODVEO.

I SAD KAD SJEDIŠ U MRAKU.
TE SI MISLIŠ. ŠTO JE KRIVO,
A ONDA SHVATIŠ .DA TO JE TO.
DA JE SADA GOTOVO.

SLOBODA

BIJAH ZAROBLJEN U TAMI,
MRAKU I OČAJU.
OSTAO SAM SASVIM SAM.
BEZ IGDJE IKOGA U KAJANJU.

UGLEDAO SAM SVIJETLO NADE, KAD NAM JE PRIŠLA
DJEVA SIVE KOSE
PLAVOLJUBIČASTE HALJE SA CRVENIM RUKAVIMA

PODIGLA NAS JE. OSLOBODILA.
DALA NAM JE NAD.

TADA NAS JE POVELA NA JEDNU BIJELU
RAVNICU I REKLA: OVO JE SLOBODA.
A JA UPITAH, A TKO SI TI?
A ONA JE REKLA MOJE IME JE
SLOBODA.

VINO

AH VINO.
U NJEMU SE TUGA LIJEČI.
U ČAŠI GDJE BOL ISHLAPI.

TU GDJE PJESNIK PIŠE.
TI GA TJERAŠ DA PLAČE SVE TIŠE I TIŠE.
I DOK ON PO PAPIRU RIŠE.
UZ ZVUKOVE STUDENE KIŠE.

AH. TI ŠTO IZ GROZDA NASTAJEŠ.
KROZ RAZNA MJESTA PUTUJEŠ.
NA SLAVLJIMA LJUDE VESELIŠ.
A PATNIKE I OČAJNIKE U TMINI TJEŠIŠ.

O. VINO OH VINO. TI ŠTO SI
UKUSOM BOGATO.
SA TOBOM SVAKI PISAC BAR JEDNOM PISAO.

MMMM, VINO TI SI DAR OD BOGA.
U TEBI NIJEDNA KAZNA NIJE STROGA.
ONA

ONA KAD ME U OČI POGLEDALA.
IZ MENE JE SVE LOŠE ODNIJELA.
SMIJEH MI JE DALA.
I U MOJI JE MISLIMA ZASJALA.

KROZ NOĆ ME U NOVI SVIJET PONIJELA.
I KA RADOSTI DOVELA.
PRŠIO SAM JOJ BEZ IMALO STRAHA.
I SA RIJEČJU DVIJE ZA PLES JU ZAMOLIH.

KAD SMO ZAPLESALI TAD VRIJEME ZA MENE STADE.

ONA IZ MENE SAMO DOBRO KRADE.
NE ZNAM ZAŠTO SE TAKO OSJEĆAM.
KAO DA SAM ZAČARAN.

U SEKUNDI DVIJE DESI SE ČAR.
I NAŠE USNE SE SUSRETNU.
TO JE BIO PRAVI BOŽJI DAR.
I PONOVRNO SE DOTAKNU.

TA TO JE BILO NEŠTO POSEBNO. ALI NIJE BILO PRAVO ZA
MENE.

OPROŠTAJ

U TUŽNOJ NOĆI.
KADA SVAKI VLAK ČE POĆI.

TAD ĆEŠ ME NA STANICI VLAKA VIDJETI.
I NEĆEŠ SE VIŠE STIDJETI.
UZ RIJEČ DVIJE.
NIŠTA NEĆE BITI ISTO KAO I PRIJE.

KADA ĆE SUZA NA OKU TI BIT.
JA VIŠE NEĆU KRITI.
TA MI ĆEMO SAMI STAJATI.
I TO MOŽE TRAJATI.

I DOK ČUJEM ZVUK LOKOMOTIVE
KOJA STIŽE PO MENE.
TUGA MI TEČE KROZ VENE.
I SJEĆAM SE KAKO SMO ZAJEDNO
JELI ŠLJIVE.

TA TEŠKO JE REĆI DA JE TU KRAJ.
ALI ZNAJ RASTANAK JE TO .TO JE MOJ OPROŠTAJ.

JA U POLJU RUŽA

JA SIJEDIH U POLJU RUŽA.
KRAJ MENE MOJA DRAGA.
KOJA RIJETKO SILAZI SA PRAGA.

ONA I JA SJEDIMO ZAGRLJENI.
I GOVORIMO SLATKE RIJEČI.
NIKAKO DA NAM DOJADI.
ZA NAS KO DA VRIJEME STADE.

I PROĐU TAKO SATI.
ALI SUTRA DA SE NE VRATI.
ZA MENE BEZ NJE.
TO NIJE ISTO POLJE.
TO NISU ISTE RUŽE.
TA VRIJEME JE SAD DUŽE.

O DRAGA MOJE. TA GDJE SI TI.
POĐEM KUĆI A ONA LEŽI U BOLOVIMA.
DOHVATI JE NEKA BOLEST STRAŠNA.

PREMINE ZA MJESEC DVA. TE SAD SPAVA U POLJU RUŽA.

NEBO

O NEBO, BESKRAJNO NEBO.
U TEBE SE ČOVJEK ZAGLEDA.
I NIKAKO DA TE SE NAGLEDA.

PO TEBI OBLACI PLOVE.
S TOBOM SE SMIJE MORE.
KRAJ STARE BUKVE SAM JA,
POD TOBOM PRVE PJESME PISAO.

NA TEBI SAM TOLIKE MAŠTARIJA NARISAO.
UZ VJETAR BLAGI I SJAJ SUNCA TVOG.
MENI SE ZAČUDIO I DRAGI BOG.
KAD SAM PO PAPIRU PISAO.

A PO NOĆI SUNCE ČE POĆI I MJESEC ČE DOĆI.
I STOTINE ZVIJEZDA KO HALJINA TVOJ ČE ZASJATI.

U TEBE SVAKI PAR MALO POGLEDA I KAŽE.
DA IZNAD TEBE SE NE LAŽE.

AH NEBO. TI SI ZBILJA DAR.
ČIM POGLEDA U TEBE VIDIM INSPIRACIJU SVU.
ŠTETA JE ŠTO SAM ZAROBLJEN NA TLU.

LAMPA

U NOĆI. TAD SE ONA PALI.
I AKO JE SE NE HVALI.
ONA JE TU.

UZ NJU SU SVI PISCI PISALI.
KRAJ TEBE SU VELIKI UMJETNICI RISALI.
U DRUGOM OBLIKU STARE SVIJEĆE.
DOTAKNUTI JU NE SMIJEH JER SE OPEČE.

TVOJ DIVAN SJAJ U MRAKU DAJE LJUDIMA NADU.
I DOK LOPOVI BEZ TEBE KRADU.
OPEĆI ĆE SE KAO I PRIJE.
JER KRASTI SE NE SMIJE.

TI KOJA SVJETLOST DAJEŠ PISCIMA I UMJETNICIMA.
TI KOJA NAS NADAHNJUJEŠ.
KRAJ TEBE MNOGI VOJNIK ŽIVOT DADE.
UZ TEBE NOĆNI LJUDI RADE.

MENI SI TI POMOGLA U MNOGIM TRENUCIMA.

BEZ TEBE JE KAO DA SAM ZAROBLJEN U MRAKU. BEZ
NADE, BEZ HRABROSTI. BEZ TVOGA SVIJETLA ZA MENE
NEMA SVIJETA.

BRAT

BRAT JE TU KADA GA TREBAŠ.
DOĐE KAD SE NAJMANJE NADAŠ.
BRAT TI POMAŽE.
ON UVIJEK ISTINU KAŽE.

KAD SI JOŠ MALEN ON TE ČUVA.
NEKAD JE STROG.
DAO TI GA JE DRAGI BOG.

SA NJIME SE LIJEPO DRUŽITI.
UZOR TI JE PRAVI.
ZA MUDAR GA SAVJET UPITAJ.
I ZA ODGOVOR MU ZAHVALU DAJ.

TVOJ BRAT JE TU KAD GA TREBAŠ.

I DA TAJNU KAŽEM.
A NE SMIJEM DA LAŽEM.

MOJ BRAT JE NAJBOLJI.

TEŠKI BOJ

U SJENCI NOĆI. KADA SE MORA POĆI.
JA SA NAPRTNJAČOM NA LEĐIMA I PISMO U RUCI SE TUZI
NE DAM.

U MENI SADA TUGA CIJELOG SVIJETA BORAVI.
KRAJ MENE LJUDI NEVINI U TEŽAK BOJ IDU.

NA LICIMA IM SE VIDI TUGA. I SVI SE TJEŠE DRUG DO
DRUGA.
EH BOŽE DA NAS BAR OVA ČAŠA PATNJE ZAOBIĐE.
KADA STIGNEM SUTRA U ZORU RAN. KRAJ RIJEKA SIVE.

NA LICU MI SE GASI SVAKI TRAČAK NADE I OSMIJEH.
JER NEVIN MORAM OVDJE DA GINE ZA DOM SVOJ.

SUTON JOŠ NAS JE DESETERO OSTALO. BITCI JE DOŠAO
KRAJ.
AL TO JE UZALUDNO BILO. JE MNOGO SE KRVI OVDJE
LILO.

JA RANJEN JEDVA PIŠEM. NADAM SE DA DOMA I SIN I
MATI U MIRU SNIJU I DA SE SLATKO SMIJU.

TE SE MOLI DA ZBOG MENE SUZE NE LIJU.
OVO JE BILO PREVIŠE. OVO JE BIO TEŽAK BOJ.

DO PONOVRNOG SUSRETA

PROŠLE SU GODINE OD KAD SAM TE SREO.
U KASNU JESENSKOJ NOĆI.
STAJALA SI SASVIM SAMA.
I U MOJIM OČIMA TI SI PRELIJEPA DAMA.

PRŠIO SAM TI SA NERVOZOM JAKOM.
POZDRAV SAM TI DAO.
I OSMIJEH TVOJ UKRAO.

UZ SATE DRUŽENJA SA TOBOM KRAJ SEBE.
USPIO SAM MIR PRONAĆI.
I EVO DOŠAO JE DAN KAD OSTAJEM BEZ TEBE.
DAN KAD NA PUT MORAŠ POĆI.

EVO VLAKA KOJI STIŽE PO TEBE U MOME SJEĆANJU.

I PROŠLE SU GODINE BEZ TEBE.
JA VIŠE NE PREPOZNAJEM SEBE.
U MOME ZRCALU JE SADA SAMO TUGA.
NE MOGU TRAŽITI NI POMOĆ OD DRUGA.

I U SATIMA KASNIM TEŠKIM SJENČANJIMA.
TO ČE DA ME PRATI. I SREĆA ČE DA MI KRATI.

DO NAŠEG PONOVRNOG SUSRETA.

MOJA RUŽA

USRED DANA UGLEDAO SAM TE JA.
SJEDILA SI SVA ISCRPLJENA.
SJEDIM KRAJ TEBE DOK GOVORIMO O NAMA.
TI MI KAŽEŠ KAKO TE DOMA ČEKA UMORNA MAJKA.

VIĐALI SMO SE ČESTO.
UVIJEK SI ME VODILA NA ISTO MJESTO.
SJEDILI SMO POD STARIM DRVETOM.
I NJEŽNE I TOPLE RIJEČI GOVORIH SMO ŠAPATOM.

I PROŠLI SU DANI, MJESECI I GODINE.
A TI I JA JOŠ SMO ZAJEDNO.

DOŠAO JE VELIKI DA. DAN KADA SMO VJENČANI.
PRVA BRAČNA NOĆ, I NEKONTROLIRANI OSJEĆAJ
STRASTI.
TE VJEČNI GUBITAK ČASTI.
DA JE NEKO DRUGO VRIJEM TRŽIO BIH POMOĆ.

DEVET MJESECI JE PROŠLO. I DIJETE U MOJE NARUČJE JE
DOŠLO.

MOJA RUŽA OKO KOJE SE TOLIKO BRINEM. RODI CVIJET,
CVIJET LIJEPIŠ OD SUNCA. MOJA RUŽA MI GA JE U
NARUČJE DALA. KRČE KOJU SAM ODUVIJEK HTIO.

POD MJESEČINOM

BILA JE TO PRELIJEPA NOĆ.
POD MJESEČINOM SAM NAŠAO SVOJ MIR.

JER OSTALI SMO MI U TAMI.
SASVIM SAMI.

NEMAM VIŠE ŠTO KRITI.
DA ČU TI OSJEĆAJE UZVRATITI.
TI I JA STOJIMO ZAGRLJENI.
GLEDAMO SE ZALJUBLJENI.

PONOĆ. ZVUK ZVONA.
PUNI MJESEC NAD NAMA.
NESTALA JE TAMA OKO NAS.

NAŽALOST POĆI MORAM.
JEDVA RAZDVAJAMO RUKE.

POVLAČIM TE U POLJUBAC.
RAZDVAJAMO USNE.
I RAZILAZI MO SE.
TO JE BILA ROMANTIČNA NOĆ. POD MJESEČINOM.

HRVATSKA

O HRVATSKA TA ZEMLJA MOJIH PRADJEDOVA.
DOMOVINA MENE I MOJIH DRUGOVA.
KOLIJEVKA NOVOG NARAŠTAJ MOJIH POTOMAK.

NE ZNAM KAKO BIH RIJEČIMA MOGAO DOČARATI.
TU MIRNOĆU PODRAVINE UZ RIJEKU DRAVU.
PA TAMBURAŠE U SLAVONIJE KOJI SRCU MILE MELODIJE
SVIRAJU.
A U ZAGORJU NEMA BOLJE ZABAVE I JAČEG ALKOHOLA.

U DALMACIJI ZVUKOVI NEMIRNOG MORA TE OPUŠTAJU.
PODSJETITE NA SREĆU I RADOSTI KO KAD SI BIO DIJETE.
A U ISTRI I NA KVARNERU DA SE ODMORIŠ MALO.

U OVOJ ZEMLJI MNOGI LJUDI NA SVOJ NAČIN RADE.
U PROŠLOSTI LUDI SVOJU KRV LILI ZA DOMOVE SVOJE.

JA KRV NE LIJEM, VEĆ PJESMU DOMOVINI PIŠEM I
NADAM SE DA TAKO
NEKOME MAKAR MALO U SRCE DIRNEM.

VJERA

SVE MI UZETI MOGU.
SVE BLAGO I SVA DOBRA OVOG SVIJET.
SVE ŠTO POŽELJETI MOGU.

MOGU ME MUČITI POD PLAMENOM SVIJEĆA.
I IZ MENE MOGU VADITI SVAKU KAP ZNOJA.
U ZORE MOGU SE I SLIJEP PROBUDITI.
I GLUH U SNOVE POHODITI.

UZ RIJEKE I JEZERA PAMTIM RADOST.
I UZ LIVADE PRIČE KOJE MI DJED PRIPOVJEDI.

EVO USTAJEM. JOŠ VIDIM I ČUJEM.
DOLAZI PO ME ČOVJEK SA KNJIGOM U RUCI.
VODI ME KUĆI BOŽJOJ.

U MOJIM NJEDRIMA VIŠE NE ŽIVI GUJA ZLA.

SVE MI MOGU UZETI, ALI VJERU NE. TO NE MOGU.

JER ME VJERA IZBAVILA IZ PAKLA KUŠNJE OVOG SVIJET.

BEZIMENI BROD

SUMRAK. LAGANI POVJETARAC.
NAD MIRNIM JEZEROM.
DOK MOJ BEZIMENI BROD PLOVI MIRNO.

PLAMEN VELIKOG CRVENILA PTICA.
I NEMIRNE GRANE KOJE SU ZAIGRALE NA VJETRU.
DOK MOJI SUPUTNIK SVOJU ČUDNU PJESMU PJEVA.
A JA VADIM STARU GITARU I LAGANO SVIRAM SA TIM
NEMIRNIM KRAJOLIKOM.

SUNCE JE GOTOVO ZAŠLO KADA SE VJETAR UMIRIO.
A PTICE STALE SVOJIM LETOM NEBO KRASITI.

NO MOJ BEZIMENI BROD I DALJE PLOVI.
U NJEMU S MI MIRNI SNOVI.
NA NJEMU MOJ OTAC I DJED ZAJEDNO RIBU VADILI.
SA NJIME SU SJEĆANJE GRADILI.

A JA ETO ME JOŠ JEDNU ZORU DOČEKAO SAM, SAM.
I DOK SE CIJELI SVIJET U SUNČEVOM SJAJU KUPA.

MOJ BEZIMENI BROD PLOVI PO MIRNOJ RIJECI ŽIVOTA.
DA I STARAC NA OBALI KAŽE KAVA DIVOTA.

DALEKO SJEĆANJE

PLAVA RIJEKA SADA VIJUGA.
NA PUT SAD POĆI MORAM.
TAMO GDJE SAM NEKOĆ POSADIO SJEME.
SADA JE NIKLO VELIKO POLJE.

GDJE SU MOJA BRDA I DOLINE BILE.
SADA RADE DOBRE VILE.
KRAJ JEZERA VELIKOG IŠAO SAM JA.
TO VIŠE NIJE TAJNA.

TAMO GDJE JE SRCE.
ZNAJ TAMO JE I DUŠA.

KROZ ŠUMU STARU I MUDRU PROĆI MORAM.

TO JE SADA SMO DALEKO SJEĆANJE.

POSLJEDNJE PUTOVANJE

ETO NOĆAS TUGA JE PREKRILA SVIJET.
SVAKI JE GLAVU SPUSTIO CVIJET.
SA NEBA PADA TAMA NA SVU ZEMLJU.
I SUZE ANĐELA DOTAKNULE JU.

VJETAR JE STAO PUHATI.
I SVIJETOM JE NASTUPILA TIŠINA.

LAĐE U ISPLOVILE DO MJESTA GDJE SE RODIO.
MORE SE UMIRILO. DA BI GA OPET KO DIJETE PRIMILO.
KOJE SE TEK RODILO.

DO STIJENA USRED OCEAN.
KO OAZA NEKA.

DOČEKAO GA JE KO KRALJA.
I SUNE SE POKAZALO SASVIM NARANČASTO.

NAJBOLJI GA PRIJATELJ SUZAMA ISPRATIO.
ODVEO GA DO SREDINE OAZE GDJE SE RODI TU I POČIVA.
SA TUGO SU SE RASTALI.

NOĆ PJESNIKA

NOĆ.
USTAJEM U KASNE SATE.
IDEM DO SUSJEDNE SOBE.

SJEDAM ZA STOL.
UZ SVJETLO SVIJEĆE I ČAŠU VINA.
PIŠEM PO PAPIRU SKROMNE RIJEČI.

VANI JE ZVJEZDANO NEBO.
I TIŠINU GLUHU PREKINE VJETAR NOĆNIK.

IZLAZIM U HLADNOJ NOĆI DAME VELJAČE.
I ZAGLEDAM SE U ZVIJEZDE.
DOK UŽIVAM U ZVUCIMA VJETRA.

VRAĆAM SE U KUĆU.

OKUS VINA U USTIMA I NA PAPIRU PROLIVENA TINTA.
GASIM SVIJEĆU I POSPREMAM ČAŠU.

VRAĆAM SE U POSTELJU SVOJU.
I KRADEM LJUBAV TVOJU. DOK PONOVRNO PADAM U SAM.

ZIMA

PADA S NEBA PAHULJA SNIJEGA.
DOTAKNULA JE VRH BIJEGA.

ZAPUHAO J VJETAR STARCA SIJEČANJ.
ZALEDIO JE RIJEKE I JEZERA.
I ZASUO JE ZEMLJU SVU.

DAMAMA JELAMA HALJINE PREKRASNE ISTKAO.
GOSPODI BOROVIMA ODJELA SJAJNA SAŠIO.
A LISTOPADNOM DRVEĆA POKRIVKE MEKE ISPLEO.

KRISTALE LEDA KO NAKIT VRBAMA STAVIO.
A PEĆINAMA SIGE STAVIO KO UKRASE NAJLJEPŠE.

SVOJIM SE OGRTAČEM STARAC SIJEČANJ ZAOGRNUO I
ZEMLJU SVU U SAN STAVIO.

STARAC SIJEČANJ U SVOJEM STAROM TROŠNOM
OGRTAČU JOŠ JEDNOM ZEMLJU UKRASIO. SAD OPET
SPAVA SVOJ KRASNI SAN.

A DAMA ZIMA SVOG SINA JOŠ JEDNOM ZADAĆOM
TEŠKOM SLAVNO ČASTI.

STRAST

JOŠ PAMTIM TO VRIJEME STARO.
KAD SI BILA TU KRAJ MENE.
UZ SVEGA RIJEČ DVIJE I GOVOR LJUBAVI.

ZAJEDNO SMO VRIJEM PROVODILI.
I U SITNE KASNE SATE.
LJUBAVNU STRAST ISKUŠAVALI OPET I OPET.

ZORU SMO ZAJEDNO IŠČEKIVALI.
I VEČERI U MIRU DOČEKIVALI.
I PRIJE SNA U ČAŠI VINA UŽIVALI.

ROMANSA JE POSTAVLJENA.
3 SVIJEĆE I DVIJE ČAŠE VINA.
LAGANA GLAZBA IZ 1985.

PLES KAO ONDA KADA TE PRVI PUTA SRETNEM.
POD MJESEČINOM I KRAJ JEZERA.
KRADEM TI PONOVRNO POLJUBAC BAŠ KAO I PRVI PUT.

PRIMA TE U NARUČJE I ODNOSIM DO POSTELJE.
PONOVRNO TE LJUBIM. A OVOGA PUTA STRAST JE VEĆA.

LUTANJE

LUTAM ŠUMOM U KASNE NOĆNE SATE.
PUNI MJESEC ME VODI SVOJOM SJENOM.
OBLAK GA JE SAKRIO NA JEDAN TREN.

U KOLIBI STAROJ.
STARICA MOJA.
TEŠKIM BREMENOM U NJEDRIMA.
PIJE GORKO VINO ZA DUŠE MRTVE.

VJETAR NOĆNIK.
PJEVA SVOJU PJESMU STRASNU.
A SOVA MUDRA I STARA.
GLEDA MEKE SVOJIM OČIMA

STAJEMO KRAJ STAROGA HRASTA.
I DAME BREZE.

GLE DAM GORE U NEBO I MISLIM.
SKORO ĆE ZORA.

MORE

PAMTIM MORE U SVOME SJEĆANJU.
DOK GA GLEDAM SA VISOKE GORE.
VJETAR ŠTO MU MIRIS NOSI.
I BOROVI ŠTO NA NJEGOVIM OBALAMA PLEŠU.

U NOĆI KADA KRAJ NJEGA STOJIŠ.
OSJETIŠ TAJ NEOPISIV OSJEĆAJ.
KAO DA OD TEBE ODNOSI SVE BRIGE.

U KUĆI NA OBALI.
PALIM SVIJEĆU STARU.
I KNJIGU KRAJ NJEGA PIŠEM.

IZLAZIM.
HODAM DO STIJENJA.
U KOJE VALOVI NEMIRNO UDARAJU.
VJETAR JE NIOTKUDA DONIO BIJELU RUŽU.

NA LICU MI LAGANI OSMIJEH ZAIGRAO.
I IZLAZAK SUNCA SAM NA OBALI DOČEKAO.

TE MORU OVE STIHOVE PROČITAO.

ŠTO JE LJUBAV

TO SE ČESTO LJUDI ZAPITAJU.

ŠTO JE TO LJUBAV.

NI SAM NISAM SIGURAN KAKO DA TO KAŽEM.

LJUBAV MOŽE BITI ONDA KADA:

TI VOLIŠ TU OSOBU I ONA VOLI TEBE,

MOŽE BITI ONDA KADA OSJETIŠ LEPTIRIĆE U TRBUHU

KADA SI KRAJ TE OSOBE.

LJUBAV MOŽE BITI ONDA KADA TI SE SRCE PARA ZBOG

TE OSOBE ILI KADA SI BAŠ TI NAJ SRETNJI NA CIJELOME SVIJETU.

LJUBAV MOŽE BITI KADA TI VOLI PREDNOSTI I VRLINE TE OSOBE.

ILI KADA VOLIŠ KAKO TE GLEDA . MOŽE BITI ČAK I ONDA KADA TE TA OSOBA UDARI JER TI ŽELI DOBRO.

LJUBA MOŽE BITI KADA VOLIŠ NEČIJE MANE I KADA SI SPREMA DA IH PRIHVATIŠ BEZ OBZIRA NA SVE.

LJUBAV MOŽE BITI KADA SAMO GLEDAŠ TU OSOBU I

OSJEĆAŠ SE ČUDNO KAO DA TI JE NEUGODNO I UGODNO U ISTO VRIJEME.

MNOGO JE LJUBAVI MNOGO NAČINA DA JU SE OBJASNI

ALI MISLIM DA ZNAM KAKO JU JE NAJLJEPŠE I NAJBOLJE OPISATI.

“LJUBAV JE RIJEČ SA MNOGO ZNAČENJA”

USPAVANKA ANĐELA

ZATVORI OČI MALI ANĐELE.
ZASPI U MOME NARUČJU HRABRI ANĐELE.
NA PUT SAD KRENI MALI ANĐELE.
VRATI SE KUĆI HRABRO ANĐELE.

PJESMA VJETRA

VJETAR JE SVOJU NEOBIČNU PJESMU ZAPJEVAO.
NA MOME JE LICU OSMIJEH ZASJAO.
SA NJEGOVOM PJESMO TRČIM JA.
KRAJ MENE USRED NOĆI LAMPA SJA.

U TOJ PJESMI ČUDNOJ I OPUŠTAJUĆOJ.
MOJE SRCE UŽIVA.

UZ NJU SAM JOŠ KO DIJETE U MAJČINOM NARUČJU
SANJO. I PRVI MI JE STIH U GLAVI ODZVANJAO.

LA LA LA. LA LI LA. LA LA, LA LA. LA

TO JE BILA PJESMA VJETRA.

LJETNIJA NOĆ

PALA JE NOĆ.
KASNA, LJETNA NOĆ.
KASNA I TOPLA.

TI I JA STOJIMO NA TERASI.
DVIJE ČAŠE VINA NA STOLU.
PUNI MJESEC IZNAD NAS SJAJI.
DOK PLEŠEMO SRETNO IZNAD NJEGA.

DOK TI LJUBIM USNE.
USNE CRVENE KO TREŠNJE.
I SLATKE KO MED.

STOTINE ZVIJEZDA NAM SJA.
I VJETAR NAM SVOJIM MILIM ZVUKOM PJEVA.

LJUBAV ME TVOJA GRIJE.
I DOK SE TVOJE LICE SMIJE.
MOJA DUŠA VIŠE NIŠTA NE KRIJE.
TIJELO VIŠE NE PIJE.

U TOJ DIVNOJ, STRASNOJ, PREKRASNOJ, LJETNOJ NOĆI.

MOJA LJUBAV

MNOGO ĆE DANA I NOĆI PROĆI.
DO TRENUTKA KA ĆE MOJA LJUBAV DOĆI.
TAJ TRENUTAK ĆE BITI NEOPISIV.

AH PAMTIM SVAKI TVOJ POGLED.
KAO DA JE STRIJELA PROŠLA KROZ MENE.
TVOJ GLAS MI JE ZVUČAO KAO NAJ LJEPŠA PJESMA.
TVOJ DODIR MI JE DAO SNAGU.

TVOJA DUGA SMEĐA KOSA MEKA KAO SVILA.
I TVOJE BISTRE OČI PUNE NADE I PREDIVNOG SJAJA.
TE TVOJE USNE KOJE SU NA POGLED IZGLEDALE SOČNE
KO TREŠNJA.

TVOJA ME DOBROTA UTJEŠILA, TVOJA ME DIVOTA
ZAČARALA.
TVOJA ME LJEPOTA OPILA, TVOJA ME VJERA SPASILA.

BILA SI MOJA ZVIJEZDA VODILJA, KROZ OVO NEMIRNO
MORE BOLI I PATNJE. I NEMA LIJEKA ZA MOJE BOLESTI,
JER TI SI MOJ JEDINI LIJEK.

IAKO MI LJUBAV NISI UZVRATILA. MRZITI TE NE MOGU.
JER U MOME SRCU JOŠ LJUBAVI ZA TEBE IMA.
NIKADA TE JA ZABORAVITI NEĆU, I UVIJEK ĆU SE
TRUDITI IMATI SREĆU. JER TI SI LJUBAV MOJA.

GORO

O GORO STARA I MUDRA.
TI ŠTO SI UTOČIŠTE MNOGIMA BILA.
DOK SI UMORNE PUTNIKE U SEBI KRILA.

PRIZOR SI PREDIVAN ZA OČI.
NA TEBI SU MIRNE I PREDIVNE NOĆI.
IZ TEBE IZVIRU MNOGE RIJEKE I MNOGA NADA.
TI SI TEMELJ VELIKOG GRADA.

U TEBI JE I STARICA DJECU ODGAJALA.
NA TEBI JE STARAC DRVA SJEKAO.
SA TOBOM JE VOJNI MOGAO MRIJETI.
UZ TEBE MNOGIMA SU SUDILI.

NA TEBI JE KOLIBA, A U NJOJ SIN I OTAC, DJED I PRADJED,
BRAT I SESTRA SNAHA, MAJKA I BAKA ZAJEDNO SIJEDE
I GORKO VINO PIJU ZA MENE KOJI SE NEGDJE DRUGDJE
KRIJE.
DALEKO SAM OD TVOGA OKRILJA MILOG I TOPLI ZORA
SA MILI NOĆIMA. I SJEĆAM SE KAKO JE U TEBI
MIROVALA DUŠA.

GORO, O GORO PREDALEKO SAM OD TVOG MILOG
ZAGRLJAJ. AL TI SI JOŠ TU. STOJIŠ I ČEKAŠ DA SE VRATI
KA TEBI VRATIM. JER TAMO GDJE JE SRCE TAMO JE I
DOM.

PROLJEĆE

SVE SE BUDI.
UZ ZVUK PTICA I SJAJ SUNCA.
PROCVALO JE PRVO PROLJETNO CVIJEĆE.

SLAVUJ JE OPET SVOJU PJESMU ZAPJEVAO.
DOK JE BIJELI OBLAK NAD NEBOM MIRNO LETIO.
VJETAR JE NIZ ULICE LAGANO ZAPUHAO.
A STAROJ JABUCI PUP PROPUPAO.

RIJEKE SU NABUJALA.
PTICE SU ZAPJEVALE.
DAN I NOĆ SU VRIJEM OPET PROMIJENILI.

STARAC JE NA KLUPU SJEO I UŽIVO.
DJECA SU IZAŠLA VAN I KAO NEKADA SE IGRALA.
RODITELJI, MLADIĆI, DJEVOJKE SU SE NASMIJALI.
I U SEBI SU POMISLILI.

PROLJEĆE JE OVDJE.

SNIJEG

POJAVILA SE NIOTKUDA MEĆAVA.
SNIJEG JE PADAO TOGA DAN.
A VJETAR SJEVERNI JE NEUMORNO PUHAO.

CIJELI JE GRAD BIO U ČUDU.

RIJETKI SU ONI KOJI SE SJEĆAJU OVAKVIH GODINA.
SA PROLJEĆEM U ZAGRLJAJU ZIME.
KAD SNIJEG KRENE NIOTKUDA.
AH, TA VREMENA SU LIJEP PRIZOR.

KAD ZAGRLJAJ BJELINE ZAGRLI GRAD I SVE OPET
UTIHNE.
KADA BIJELI OGRTAČ MAJKE ZIME JOŠ JEDNOM POKRIJE
OVAJ SVIJET.

ZA NEKE OVO JE SAMO PROBLEM, NO ZA MENE JE OVO
PREDIVNO JER TAJ PRIZOR, U MENI BUDI ONO DIJETE
KOJE CIJELO VRIJEM SPAVA.

KADA SNIJEG PADA.

VRIJEM

NEZNAN ODAKLE KREČE.
ALI NE STAJE.
SAMOM TEČE I TEČE.

NEMA SVAKOME ISTO ZNAČENJE.
NEKI SAMO JURE I JURE U NJEMU.
A DRUGI UŽIVAJU U SVAKOJ MINUTI.

AH, DANI I NOĆI SAMO SE IZMJENJUJU.
U TOJ VJEČNOSTI KOJA NE MIRUJE.

I STOTINE GODINA MOŽE PROĆI, ALI ONO
STATI NEĆE.

AH KAO DA JE BILO JUČER, KADA SAM OVAJ ŽIVOT
ZAPOČEO A SADA KAD POGLEDAM IZA SEBE VIDI JEDA
FILM KOJI JOŠ TRAJE.

ZA MENE VRIJEM SE SAMO VRTI I PITAM SE SAMO JEDNO
GDJE MU JE KRAJ.

NE DAJ DA TE SLOME

MOGU NAS GAZITI.
MOGU NAM RAZBITI LICA.
OGREBATI KOŽU I SLOMITI TIJELO.

ALI NE DAJ DA TE SLOME.
JER SE NAŠ DUH SLOMITI NE SMIJEŠ.
TO JE PRAVA SNAGA.

MOŽEMO SE ZNOJITI, PLAKATI

MOGU NAS OMALOVAŽAVATI.
MOŽEMO IMATI SLABOST I STRAH.
I TIJELA NAS IZDATI MOGU.

ALI NE DAJ DA TE SLOME.
JER SE NE SMIJEŠ DATI.

PADNEŠ LI ILI POGRIJEŠIŠ LI.
USTANI OPET I OPET.
NAPOSLJETKU BORAC SI.

KRAJ

SVEMU JEDNOM DOĐE KRAJ.
TAKO JE TO UVIJEK BILO I TAKO ĆE I BITI.

UVIJEK NA KRAJU FILMA ČOVJEK MISLI DA TO JE TO.
SVIM NAM JE TEŠKO I NAJ RADIJE BI DA SE PRIČA
NASTAVI.

ALI T TAKO NE IDE ETO KADA ME NETKO UPITA ŠTO JE
TO KRAJ.
KRAJ JE SVRŠETAK NEKOGA DJELA, FILMA, ROMAN, I
MNOGIH DRUGIH STVARI.

ETO DANAS KADA GOD DA ČITAŠ OVU KNJIGU DRAGI
MOJ ČITAOČE. MORAM TE IZVIJESTITI DA JE OVO KRAJ
OVE KNJIGE.

ISTINA NEKADA NEMA NAJSLAĐI KOJU ALI EVO.

TO JE KRAJ JEDNE KNJIGE.
JEDNOGA DJELA.
TO JE KRAJ.

Bilješka o piscu

David Vedriš rođen je 24.4.2024 u Koprivnici gdje i danas živi sa svojom obitelji. Pisanjem se bavi od osnovno školskih dana pišući s vremena na vrijeme, a u svojim srednjoškolskim danim nastavlja sve više stvarati nova dijela, zapisujući svoje misli, nade, želje i osjećaje.

Od malih nogu nalazi nešto zanimljivo u umjetnosti, te na nju gleda na vrlo poseban način. U njoj vidi mogućnost izražavanja i stvaranja.

David je kreativna individua. Bavi se i slikanjem i plesom. Činjenica koju treba napomenuti je da mu je dijagnosticirana disgrafija, disleksija, diskalkulija i autizam te mu zbog toga treba čestitati na upornosti i načinu na koji svijetu opisuje kako ga vidi.

Završio je Osnovnu školu „Braće Radić” i „Srednju školu” u Koprivnici smjer prodavač nakon čega je upisao prekvalifikaciju za zanimanje komercijalista te je uspješno riješio.

Pisac je sam dizajnirao naslovnu stranicu.

Naslovna stranica slika „Bezimeni brod” ilustracija istoimene pjesme.